CHƯƠNG 2166

Thần Vương của nhà Bách Lý

Sau khi bế quan, việc đầu tiên chính là kiểm kê!

Hạ Nhân ngồi xếp bằng trong động phủ tạm thời này, lần lượt lấy hết tất cả nhẫn trữ vật ra.

Đầu tiên là nhẫn trữ vật của Thần Vương Thiên Ngô Cư Dung.

Tài sản bên trong rất nhiều, thần kim vô số, đủ loại thiên tài địa bảo đều có, ngoài ra còn có một loại vật phẩm đặc biệt: Côn Luân Huyết Đồ Tử.

Tên này có hẳn hơn vạn viên Côn Luân Huyết Đồ Tử!

Chừng này đủ để Hạ Nhân luyện thần rồi.

Có điều hiện giờ hắn vẫn chưa dùng đến.

Dược liệu, vật liệu luyện khí, công pháp, ngọc giản thần thông, đủ thứ chất thành đống.

Hạ Nhân nhìn qua một lượt, không phát hiện thứ gì mình cần.

Thần khí cũng không ít, nhưng thần khí cấp bậc cao nhất chính là cây lang nha bổng mà tên này sử dụng.

Hạ Nhân ném nó vào Tụ Bảo Bồn rồi nhanh chóng lấy ra, thông tin lập tức hiện lên.

Công dụng: Một loại thần khí thuộc dạng nguyền rủa, có thể mượn nó để thi triển thần thông nguyền rủa.

Hạ Nhân nhìn trái nhìn phải hồi lâu, vẫn không nghĩ ra mình có thể dùng nó vào việc gì, bèn tùy tiện ném vào nhẫn trữ vật của mình.

Sau này đến Thần Quốc Nguyền Rủa thì bán nó đi là được.

Trong nhẫn trữ vật của Thần Vương không có Tế Đạo Âm Dương Thiền!

Trước đây Bách Lý Hoang từng nói, người phát hiện Tế Đạo Âm Dương Thiền là một nhóm tu sĩ Thần Tôn cảnh và Thần Quân cảnh, không có Thần Vương.

Trong lòng Hạ Nhân lúc này điên cuồng cầu nguyện, cầu cho Âm Dương Thiền đừng bị người phụ nữ đã bỏ chạy kia mang theo.

Trong chiếc nhẫn trữ vật thứ bảy, Hạ Nhân bất ngờ phát hiện tung tích của Tế Đạo Âm Dương Thiền.

“Ha ha ha...” Hắn thở phào nhẹ nhõm, cười nói: “Quả nhiên là thứ này!”

Hạ Nhân không hề do dự, lập tức ném Tế Đạo Âm Dương Thiền vào Tụ Bảo Bồn để cường hóa.

Tiếp theo chính là tìm ngọn núi Cửu Cô được gọi là 【Cửu Cô Sơn】 kia.

Nhưng hiện giờ Bách Lý Kiếm đã bị người ta tát chết, Hạ Nhân hoàn toàn mất tin tức địa lý về Cửu Cô Sơn.

Trên người Bách Lý Kiếm chắc chắn có bản đồ, tìm thôi!

Hạ Nhân lại lục soát tất cả nhẫn trữ vật một lượt, quả nhiên tìm được vị trí của Cửu Cô Sơn trên một tấm bản đồ.

Xét theo hướng Hạ Nhân giao chiến trước đó, vị trí động phủ hiện tại của hắn cách Cửu Cô Sơn cũng xấp xỉ khoảng cách ấy.

Từ vị trí hiện tại của Hạ Nhân đi đến đó, chỉ mất nửa ngày mà thôi.

Nhưng Hạ Nhân lại không dám tùy tiện đến Cửu Cô Sơn.

Đó vẫn là đại bản doanh của nhà Thiên Ngô, biết đâu hiện giờ nơi đó đang giới nghiêm.

Vốn dĩ Hạ Nhân cũng không định đi lấy thánh khí Thất Chú Thư thuộc đại đạo nguyền rủa gì đó.

Mục đích hắn đến đây chỉ có hai: một là xem có thể kiếm được Tế Đạo Âm Dương Thiền hay không; hai là xem có thể tìm được trận pháp liên quan đến Huyết chi đại đạo hay không.

Hiện giờ hy vọng ở mục tiêu thứ hai không lớn, còn mục tiêu thứ nhất thì đã đạt được.

Đối với Hạ Nhân mà nói, nhiệm vụ cơ bản đã hoàn thành.

Tiếp theo, sau khi rời khỏi đại lục Vu Thiên, hắn sẽ đến Thần Quốc Hải Đường xem thử, dù sao nơi đó cũng toàn là những kẻ tu luyện huyết đạo.

Tham ngộ Huyết chi đại đạo một phen, còn có thể tạo ra đại trận hay không thì phải xem cơ duyên.

“Ừm…” Hạ Nhân cẩn thận tính toán một lượt, sau đó hít sâu một hơi rồi lấy bản đồ ra: “Thiên Trúc, hiện giờ chúng ta có thể trở về rồi!”

Hạ Nhân nói: “Trở về bộ lạc Thiên Trúc của các ngươi!”

“Vâng, công tử!” Thiên Trúc nói: “Để ta đưa ngài bay về!”

“Được, nhưng bây giờ thì chưa được!” Hạ Nhân nói: “Nơi này vừa trải qua một trận đại chiến, e rằng sẽ có chút phiền phức!”

“Ta rời khỏi đây trước, vài ngày sau ngươi hãy ra ngoài đưa ta đi!”

Nói xong, Hạ Nhân cũng thu Thiên Trúc vào không gian Hồng Mông.

Hắn bước ra khỏi động phủ, hóa thành một vệt sáng bay về hướng bộ lạc Thiên Trúc, nhưng vừa bay chưa đến nửa tuần hương thì đột nhiên bị một kẻ mặc đạo bào màu đen chặn đường.

Hạ Nhân nhìn đạo bào của đối phương: người của nhà Bách Lý!

Hắn vận dụng thần thông Động Hư Chân Mục để quan sát, nhưng vẫn không nhìn thấu được.

Đến lúc này, trong lòng Hạ Nhân đã hiểu rõ.

Người đến không đơn giản, chắc chắn là một Thần Vương, hơn nữa tu vi còn vượt qua Thần Vương cảnh tầng thứ ba.

Rất đơn giản, Động Hư Chân Mục của Hạ Nhân có thể nhìn thấu tu vi của tu sĩ cao hơn hắn hai đại cảnh giới, nay không nhìn thấu, chứng tỏ tu vi đối phương chắc chắn trên Thần Vương cảnh tầng thứ ba.

Mà nơi này lại không cho phép Thần Hoàng và Thần Đế xuất hiện, vậy đối phương nhất định là Thần Vương.

“Bái kiến trưởng lão…” Hạ Nhân vội vàng chắp tay.

Dù sao hiện giờ hắn vẫn đang mặc quần áo của nhà Bách Lý, dung mạo cũng là dáng vẻ của Bách Lý Hoang.

Nếu giả vờ như quen biết thì vấn đề sẽ lớn.

Nhưng mấu chốt là hắn thật sự không biết đối phương, phải gọi thế nào đây?

Lỡ đâu không phải đại trưởng lão mà chỉ là nhị trưởng lão thì sao?

Để chắc chắn, Hạ Nhân bèn gọi một tiếng trưởng lão!

Cách xưng hô này có thể dùng trong mọi trường hợp.

“Ừm…” Thần Vương gật đầu, nói: “Ngươi tên gì?”

Hạ Nhân thở phào nhẹ nhõm: Xem ra Thần Vương này không thân với Bách Lý Hoang.

“Bẩm trưởng lão, đệ tử Bách Lý Mặc…”

Thần Vương hỏi: “Bản tọa nhận được tin báo, nói rằng khu vực lân cận có dao động năng lượng dữ dội, nơi này chắc chắn có cường giả cấp Thần Vương giao chiến, nên mới đến kiểm tra!”

“Ngươi có từng nhìn thấy manh mối gì không?”

Ánh mắt Hạ Nhân lập tức sáng lên, nói: “Bẩm lão tổ, ta… hình như có cảm nhận được!”

“Có người đang đánh nhau, ở bên kia!”

Nói xong, hắn còn chỉ về phía nơi mình giao chiến trước đó.

Vốn nghĩ rằng chỉ cần điều lão tổ này đi chỗ khác thì mình có thể an toàn rời đi, nào ngờ đối phương lại bước lên một bước, trực tiếp túm lấy cánh tay Hạ Nhân: “Đi… dẫn ta qua đó!”

Đương nhiên, hắn có thể lặp lại chiêu cũ, dùng Cửu Âm Thần Điệp đánh lén, nhưng Cửu Âm Thần Điệp cũng không thể sử dụng vô hạn.

Mỗi lần đánh lén người khác, gặm nuốt thức hải của đối phương xong, nó đều cần nghỉ ngơi một khoảng thời gian.

Trong vòng một ngày chắc chắn không thể phát động lần đánh lén cường độ cao thứ hai.

Vì vậy hiện giờ Hạ Nhân cũng không có chút vốn liếng nào để chống lại, chỉ có thể đi theo.

Hơn nữa, ai biết được Thần Vương này đang ở tầng thứ mấy.

Lỡ đâu là tầng mười hai, cho dù ta thả cả Cố Bạch Bình và Thiên Trúc ra cũng không đối phó nổi.

Có điều cũng không cần lo lắng, ít nhất đối phương vẫn là người một nhà, sẽ không tùy tiện ra tay với ta.

Nếu thật sự gặp nguy hiểm, hắn vẫn có thể kích hoạt thần phù thất phẩm 【Truyền Tống Thần Phù】 để rời đi.

Chưa đến nửa tuần hương, Hạ Nhân đã bị đưa đến nơi vừa giao chiến.

Khí tức nơi này đã sớm bị hắn dọn sạch, nhưng dấu vết để lại sau trận chiến vẫn còn đó.

Thần Vương nhìn ngọn núi hoang tàn như phế tích trước mặt, nói: “Quả nhiên, đây là trận chiến cấp Thần Vương!”

“Ngươi biết tại sao không?”

Bị hắn nhìn chằm chằm đến mức da đầu tê dại, nhưng Hạ Nhân lại nóng lòng thoát thân, bèn nói: “Không biết... lúc bọn họ giao chiến, ta còn ở rất xa nơi này, chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được chấn động ở đây!”

“Còn vì sao lại như vậy, những ai tham gia, thì ta không biết!”

Thêm một chương, đồng thời cảm tạ đạo hữu 【Bao giờ mới có thể phi thăng】 đã tặng hai vị Vua Quà Tặng!